

Bajni gôstje.

Na knjigo strmé ti oči,
 Obraz od veselja se rdí —
 Dej, kakšno krasoto odkriva
 Beseda in slika ti živa?

Povedal bi stežka dovolj,
 Kdo gôstov ti prija najbolj,
 Če óni v skrlatu in svili,
 Če družba v zakrpanem krili.

Zdaj, deček, pač nisi več sam:
 Prišli so v preposti tvoj hram
 Mogočni cesarji in kralji
 In dvorniki v svileni halji.

Kar gôstov ti gleda okó,
 Vse ljubiš jednako srčno,
 In ako bi koga ne bilo,
 Hudó bi se tebi storilo.

Prišle so mladenke krasné,
 Mladenke in žlahtne gospé —
 Vso družbo sijajno, oblastno,
 Pozdravi, dostojno in částno!

Kakó se iskré ti oči,
 Kakó ti obrazek žari —
 Karkoli jih vidiš tu v hrami,
 Vsi žijejo tudi med nami!

A kadar po družbi zreš tej,
 Pri vratih še óno poglej:
 Uboštvo ponižno tam čaka —
 Pozdravi srčno siromaka!

Teh gôstov iz blaženih let
 Ne zabi, ko stopiš med svet,
 Spoštuj jih v skrlatu in svili,
 A tudi v zakrpanem krili!

A. Funtek.

S m r t.

Stara národna pesem iz Idrije.*)

Greenka smrt na duri kljuka,
 Óstro kôso ima sebój,
 Ino kliče: »Kje si Luka?
 Vstani gôri, pojd' z menój!«

»Gôr', ta stari gorenjski Jaka
 Te že kliče tol'kokrat,
 On na tebe težko čaka
 Ino pojde s tábo rade.«

Luka pravi: »Kdo tak' kljuka? —
 Kdor kàj hoče, naj gré sem!«
 Ino malo ven pokuka; —
 Vstraši se, da ne vé, kam.

»Jaz še nimam časa umreti,
 Kozol'c moram prej pokrit',
 Stare krone prej prešteti,
 In še drugo v d'narje st'rit'«.

Smrt kar kôso zdaj zavzdigne
 In ga vreže tje za vrat;
 Luka komaj enkrat 'zdihne
 In opravi vse na enkrat.

*) Prim. Korytko »Slov. pesmi kr. nar.« IV. zv. str. 105. »Péfem od smerti«.

Ured.

